

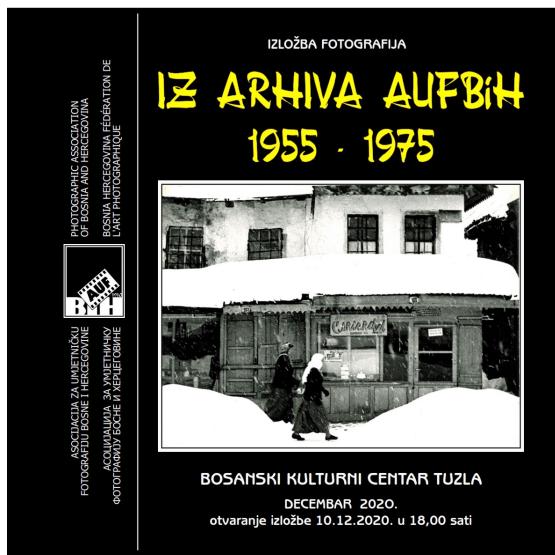
PRESS RELEASE ASOCIJACIJE ZA UMJETNIČKU FOTOGRAFIJU BiH - #62

januar 2021.

Asocijacija za umjetničku fotografiju u BiH formirana je 22. oktobra 1910. godine u Sarajevu, pa je za ovaj jedinstven jubilej planiran bogat program obilježavanja jubileja 110 godina AUFBiH, koji bio je zamišljen daleko kvalitetnije i obimnije ali je zbog "korone" završio u okvirima moguće realizacije programa. Tako se realizacija programa završila samo na organizaciji izložbi fotografija koje je u ovom vremenu jedino bilo moguća i organizovati.

IZLOŽBA FOTOGRAFIJA IZ FOTOGRAFSKOG ARHIVA AUFBiH - UMJETNIČKA FOTOGRAFIJA 1955 - 1975

Izložba fotografije "Iz arhiva AUFBiH 1955-1975" postavljena je sredinom decembra u Galeriji Bosanskog kulturnog centra Tuzla. Uz skromno prisustvo "korona" publike izložbu je otvorio Zlatko Dukić, književnik koji je u nadahnutom tekstu rekao: "Ne dešava nam se često, ali kad se desi – valja zastati, posvetiti pažnju, izraziti poštovanje i stav. I to stav, koji, u ovom slučaju, ne samo da je na granici divljenja i fascinacije onim što predstavlja samo dio iz bogatog fundusa arhiva Asocijacije za umjetničku fotografije Bosne i Hercegovine. To je, još više, spontano nametnuta potreba memorijskog vraćanja u neka davna vremena – ovog puta u ograničen period od 1955. do 1975. godine – kada je umjetnička

ASOCIJACIJA ZA UMJETNIČKU FOTOGRAFIJU BIH
1910 - 2020

IZ ARHIVA AUFBIH
UMJETNIČKA FOTOGRAFIJA BIH
1955 - 1975

BOSANSKI KULTURNI CENTAR TK
TUZLA
decembar / prosinac 2020.

fotografija u našoj zemlji bila u izrazitom, rastu, razvoju i procvatu. Dakle, na cijeni. Posegnuti za tim da se vratimo u to vrijeme, ne samo da je potez vrijedan poštovanja, već i znak da se ovaj dio kulture sjećanja, zapravo mora svesti na to da poštujemo ono što smo bili, kakvi smo bili, šta radili i koliko postizali. U ovoj oblasti, to je bilo za svako divljenje. Bilo je u vrhu ne samo ondašnje jugoslavenske, već i umjetničke fotografije koja nije imala granica i prostirala se daleko izvan zemlje. O tome govori redovno, vrlo uspješno, nagradama ovjerenog učešće naših umjetničkih fotografa na smotrama širom Evrope i diljem svijeta. O tome govore planski, sistemske, od države i društva podržavani napori, talenti, aktivnosti, smotre, manifestacije. Konačno, o tome govori i plansko razvijanje smjene generacija, prenošenjem iskustava i

znanja sa starijih na mlađe i stalno traganje – ne samo za onima koji će nositi tradiciju i vrijednosti umjetničke fotografije, već i uspješno naslijediti, unaprijediti i dalje razvijati ono što se redovno postizalo i po čemu je bilo vrijedno poštovanja, podrške i podsticanja.

Današnja izložba je, dakle, nastala pažljivim i osmišljenim izborom iz prebogatog fundusa arhiva. Nije bilo lako iz tog neprocjenjivo vrijednog obilja, odabratи 50 fotografija, s potpisom 35 autora. Taj napor je, vidimo, urodio plodom, pred kojim se valja zaustaviti, razgledati ga i, svakako, razmisliti o onome što nam je ponuđeno.

A ponuđeno nam je ono što, ruku na srce, mnogi do nas – čak i pasionirani ljubitelji i poznavaoци umjetničke fotografije – sigurno nisu znali. To, na primjer, da je prije šezdesetak godina bilo i vrlo uspješnih pokušaja s kolofotografijom. To, dalje, da majstorstvo, odabir motiva, poznavanje tehnike i istančani damar za lijepo i privlačno, nisu bili strani mnogom mlađem stvaraocu u ovoj oblasti.

To je bio znak da svjetski trendovi nisu nepoznаница, s jedne, a s druge strane da naši umjetnički fotografi mogu uspješno i ravnopravno da se nose i s najvećim imenima u ovoj oblasti kreativnosti.

Zar se to zorno ne vidi, čak tje ra razmišljanje, a i vraćanje u naše vlastito ondašnje sta-

Tomislav Štancl :
Katun, 1974

nje i ono što smo tada bili, kad se stane pred – izdvojiću samo neke radove – fotografiju "Zimska noć" Stanislava Ivanovića iz 1963. godine, pred "Dva turbana" Alije Akšamije iz 1959., "Jutro" Gojka Sikimića iz 1964., "Zimu" Molorada Jojića iz 1960., "Zimsku grafiku" Čedomira Šiljića iz 1970., "Katun" Tomislava Štancla iz 1971., "Sa Baščaršije" Seada Kapetanovića iz 1964., "Torzo" Duška Vrička iz 1969., "Iza zavjese" Ivice Matića iz 1966., "Jutarnji hod" Zijaha Imamovića iz 1963., "Tronogaše" Nurage Softića iz 1960. ili "Memento" Slobodana Krstanovića iz 1959. godine?

Uz sav rizik od toga da budem subjektivan, čak možda i nepravedan, naveo sam samo neke autore i fotografije, iako bi se i za većinu ostalih moglo reći isto: trajna je to potvrda vrijednosti, stvaralačkog nemira i bezgranične želje i moći autora da umjetničku fotografiju izdignu na nivo majstorstva, specifičnog, produhovljenog doživljaja ljudi, pređela, objekata u svijetu oko sebe i da se, povrh toga, ostavi neizbrisiv, moćan, vrijedan trag u onoj vrsti kreativnosti, u kojoj nije svima dato da umiju i mogu, ali jeste nekim dato da to dovode do ivice savršenstva.

Najlakše i najtačnije je reći da je u pitanju umjetnička klasika, koja – čak i kad je samo

ograničena na vrijednosti iz dvije stvaralačke decenije – izaziva divljenje, zagolica pažnju i traži uživanje. Sve to, pretvoreno je ovom izložbom u doživljaj, koji dokazuje otpornost na zaborav, onako kako od zaborava i inače moramo oteti ono što je vrijednost, što ima umjetničku snagu i što rječito govori o nama nekad i traži da se poredimo s nama danas. Kada sumorno vrijeme i, naročito, ova tegobna godina, prosto traže da se i na ovakav način pobegne od muke i tegobe, koje obilježavaju ovo izopačeno vrijeme, redovno na štetu čovjeka, umjetnosti, ljepote i stvaranja vrijednog, značajnog i korisnog.

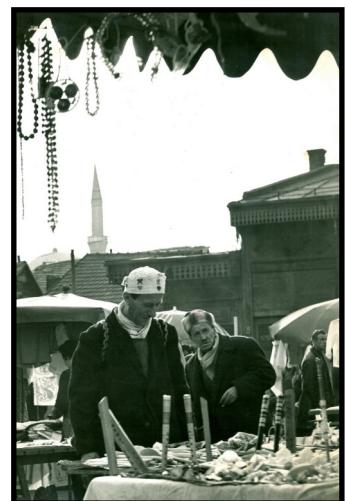
Uz taj osjećaj i uvjerenje u to da smo saglasni da nam manjka ovakvih radosti i lijepih događaja, proglašavam otvorenom izložbu "Iz arhiva Asocijacije za umjetničku fotografiju Bosne i Hercegovine".

Gojko Sikimić :
Jutro, 1962

Čedomir Šiljić :
Šuma 1, 1969

Sead Kapetanović :
Sa Baščaršije, 1964

SAMOSTALNA IZLOŽBA FOTOGRAFIJA DUSPARA LUKA - NAJMLAĐEG ČLANA FKK TUZLA

Asocijacija za umjetničku fotografiju
Bosne i Hercegovine

FOTO KINO KLUB TUZLA

PRVA SAMOSTALNA IZLOŽBA FOTOGRAFIJA
Luka Duspara

GALERIJA FOTO KINO KLUBA TUZLA
ul. Džafer Mahala 13, 75000 Tuzla
decembar 2020 - Januar 2021

Tuzlanski foto kino klub organizovao je sredinom decembra u orstoru Galerije kluba otvaranje izložbe svoga najmlađeg člana Luke Duspares, dvanaestogodišnjeg učenika osnovne škole. Na otvaranju izložbe uvodnu besedu dao je Ahmet Hukić, mentor, a izložbu je otvorio Zlatko Dukić, novinar koji je biranim riječima govorio o ovom mlađom au-

toru te između ostalog istakao : "Kad je svaka od nas dobio pozivnicu, s malim katalogom, za otvaranje ove izložbe, logično je bilo da se to primi onako rutinski, uobičajeno, pa da se otvori, pogleda dvanaest ponuđenih fotografija i spisak od ukupno njih 44. I onda okrene posljednju stranicu, ugledaju još tri fotografije i vidi lik autora – dijete, dječak!... Da nije neka greška?... Onda očima pretrčimo preko kratkog teksta o tom dječaku, o Luki Duspares, vidimo da je stvarno dječak – jer, rođen je početkom juna 2008. godine i dobio je tek do sedmog razreda osnovne škole.

I tada nam je sve jasno. A, zapravo, malo toga je odmah jasno, zato što je neuobičajeno, što je presedan, rijedak izuzetak i, stoga, veoma vrijedan, krupan, značajan i poučan primjer. Primjer očigledne volje i želje, s jedne, ali i nadarenosti i onog prefinjenog, nevidljivog nerva, koji u Luki čuči, razvija se i, eto, potvrđuje, s druge strane.

Ma koliko za to bio zaslužan, Ahmet Hukić, dokazani i prekaljeni majstor ovog posla, jer je Luku otkrio, s Lukom radi i Luku uči, i to mnogo više nego što to čini onaj ko je konvencionalno shvaćen mentor, dakle – bez obzira na Hukin udio, ipak je prevladalo i presudilo to što Luka ima žicu. Huka je, narančno, imao nos da otkrije tu žicu, ali sve je os-

talo bilo do Luke. Ko ne vjeruje, neka pogleda fotografije, neka malo zastane i neka razmisli o tome da li uopšte ima mnogo primjera – ne samo u ovoj zemlji – da se čovjek tog uzrasta uspješno vine u uvis, u ove vode i ovako čini i učini.

Ovo je, dakle, kratka priča – umjesto klasičnog i suhoparnog slova na otvaranju jedne izložbe – o fenomenu, koji je mnogo više od uobičajene, malo otrcane matrice „vunderkinda“. Ne, Luka nije čudo do djeteata, on je dječak koji se, prvo, zaljubio u umjetničku fotografiju, drugo – osjeća je kao potrebu, živi i umije je doživjeti, treće – ne opire se želji da otkriva ono što ga zanima i u čemu uživa i, konačno, četvrto – očito ne misli stati na onome što je već postigao, ne priznaje granice, hoće više i dalje.

To se sasvim lijepo vidi po onome što su njegovi stvaralački potpisi na izloženim fotografijama. Pogledajte izbor tema, način na koji ih kamerom lovi, kompoziciju većine radova, sklad sadržaja, simetriju dijelova cjeline i, napokon, strukturu motiva u temama, koje Luku privlače. Iako su večeras izloženi radovi nastali u jednoj vrsti posebnog ciklusa – kada je Luka sa svojim mentorom tragoa za motivima i lovio ih – ipak se može zaključiti koja bi to uža područja, koje tematske cjeline i naćini njihovog ovjekovječenja, mogli biti Lukin izbor. Prije svega, to je ono što je vječna inspiracija, kojoj se teško oduprijeti, a što spada u rubriku – priroda, prirodne ljepote, ono što one nude. Luka tu ima i oko i znanje, a i

refleks, neophodan da se to potvrdi. Druga oblast, koja bi Luki mogla postati poseban izazov, svakako su objekti – stare građevine, nova zdanja, spomenici kulture, religije, ljudske tradicije i zanata (vodenice, recimo). Još Luka nije u razvojnoj fazi, u kojoj bi bio privučen i nadahnut portretom i ljudskim likom, ljudskim tijelom, njihovim oblicima i kretanjima, što je viši i delikatniji nivo kreativnosti u umjetničkoj fotografiji. Ali, nepristojno bi bilo sumnjati u to da će Luka – uz pomoć koju je i dosad imao – danas-sutra napraviti i taj iskorak naprijed. Jer, kad neko u 13. godini doživi prvu samostalnu izložbu fotografija, a to nije plod ni protekcije, ni veza, ni namještanja, ni slučajnosti, onda je najmanje što mu slijedi, a što ne može izbjegći – da iskorači dalje. Da, pod znalačkom, a istovremeno i pedagoškom, vaspitnom rukom svog mentora, uz maksimalno korištenje vlastite energije, truda, nadarenosti, volje i znanja – sutra bude ime, koje se neće moći ignorisati u umjetničkoj fotografiji Bosne i Hercegovine.

I koje će znati na pravi način, fotografijom se dokazujući i materijalizujući ono što zna i za šta je nadaren, odgovoriti na piranje, koje sam sebi postavio, kad sam prvi put vido Lukine fotografije: ako ovo dijete ovako radi u 13. godini, šta li će tek postići i dokle dobaciti za pet ili deset godina?

Odgovor nije teško naslutiti: nema granica za ono što Luka Duspara, nastavi li ovako, sigurno može i mora ostvariti."

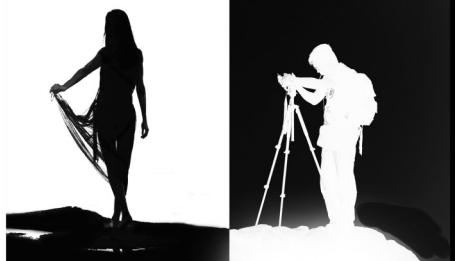
12. KLUPSKA IZLOŽBA FOTO VIDEO KLUBA VALTER SARAJEVO

ASOCIJACIJA ZA UMIJETNIČKU FOTOGRAFIJU BIH
ASSOCIATION FOR ARTISTIC PHOTOGRAPHY BIH

12 KLUPSKA IZLOŽBA FOTOGRAFIJA

DVA METRA
 $f=8 \text{ mm} \quad 1/250$

HISTORIJSKI MUZEJ, 06.01.2021.god. u 18.00

Ovogodišnja klupska izložba sarajevskog Foto video kluba Valter dvanaest po redu, kao i ranijih godina održana je krajem godine odnosno početkom nove kalendarske godine, što je već tradicionalna i jedinstvena prilika da se sumira jednogodišnje stvaralaštvo članova Kluba.

Ove godine izložba je bila tematska te su za konkurs odabrane dvije teme "portret" i

"prirodne ljepote". Za selekciju je prijavljeno 12 autora sa 85 fotografija, a za selekciju je bio zadužen Mirsad Mujanović, majstor fotografije iz Travnika, koji je izdvojio za izlaganje trideset fotografija.

Odabrane su fotografije Aidina Alihodžića, Amira Čengića, Gorana Turkovića, Harisa Kurića, Kenanna Spahe, Linde Nemet, Mehmeda Skopljaka, Mirne Dervišević, Muhameda Borovića, Senada Tahmaza, Srđana Dunđerovića i Zenira Šuko.

Prvu nagradu za temu "portret" dobio je Senad Tahmaz, drugu Linda Nemet, a treću Mehmed Skopljak. Pohvaljena je fotografija Muhameda Borovića.

Prva nagrada na temu "priroda" pripalo je Amiru Čengiću, druga Srđanu Dundjeroviću, dok je treću nagradu dobio Zenir Šuko. Pohvaljena je fotografija Harisa Kurića.

Na otvaranju izložbe, obzirom na poduzete mјere vezane za pandemiju bilo je prisutno zainteresovano članstvo kluba, no nažalost bez sredstava informisanja što i ne čudi jer su zbog pandemije manifestacije ove vrste svedene samo na dozvoljen broj posjetilaca. Na otvaranju izložbe prisutna me se obratio Zenir Šuko predsjednik Kluba koji je i otvorio izložbu. I ova godišnja smotra Valterovaca pokazala je da se radi o talentovanoj grupi autora pa je prava šteta što veći broj autora nije uključen u učešće na FotoBiH.

FOTOBiH SARAJEVO 2020

ASOCIJACIJA ZA UMJETNIČKU FOTOGRAFIJU U BiH
FOTO VIDEO KLUB VALTER SARAJEVO

IZLOŽBA BOSANSKOHERCEGOVACKE FOTOGRAFIJE

FotoBiH
FotoBiH 2020

Galerija Historijskog muzeja Sarajevo

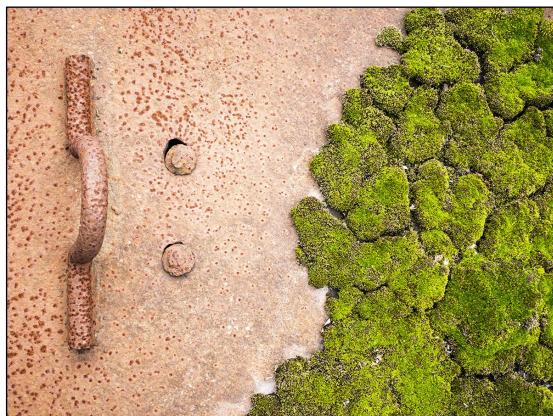
Sarajevo, januar 2021.

Započevši novu fotografsku godinu pro aktivno, sarajevski Foto video klub Valter je poslije klupske izložbe fotografija u istom gallerijskom prostoru Historijskog muzeja u Sarajevu postavio i izložbu FotoBiH 2020.

Selektor izložbe bio je Ozren Božanović, KMFAUFBiH, AFIAP, koji je za izlaganje odabio 114 fotografija od 45 autora.

Nagrade su dobili u kolor sekciji - prva nagrada pripala je Jovici Paniću, druga Jeleni Arsenić, dok je treća nagrada pripala Šuko Zeniru. Pohvaljen su fotografije Leona Biješića, Jelene Đurđević i Radoje Eleza. U monohrom kategoriji prva nagrada pripala je Mileni Erceg, druga nagrada Amiru Čengiću, dok je treća nagrada pripala Ahmetu Rešidoviću. Pohvaljene su fotografije Gordane Ignjatić, Inge Cvijanović i Dušana Vukovića.

"Doba pandemije" uzelo je svakako danak i izložbama fotografije, tako da je broj posjetilaca daleko smanjen, iako ne i interes za izložbu. Posebno je izlišno govoriti o sredstvima informisanja koji u ovo vrijeme pandemije skromno ili nikako prate kulturne događaje, pa je tako je i ovu izložbu pohodila jedna lokalna TV ekipa istina sa prilogom za svaku pohvalu.

Zenir Šuko : Kontrast

Treća nagrada kolor sekcija na
FotoBiH Sarajevo 2020

SAVREMENA BOSANSKOHERCEGOVAČKA FOTOGRAFIJA

ASOCIJACIJA ZA UMJETNIČKU FOTOGRAFIJU BiH
1910 - 2020

Savremena Bosanskohercegovačka fotografija

BOSANSKI KULTURNI CENTAR TK
TUZLA
februar / veljača 2021.

otvaranje izložbe 18.02.2021. g. u 18,00 sati

Druga izložba u sklopu obilježavanja jubileja 110 godina A-UFBiH, zamišljena je kao prezentacija savremenog stvaralaštva autora iz Bosne i Herce-

govine, koji su u zadnjem desetljeću svojim angažmanom, kreativnošću i kvalitetom ostavili značajan trag u umjetničkoj fotografiji kod nas, ali i

osvajajući nagrade diljem svijeta taj trag su nesumljivo ostavljali i u širim svjetskim razmjerama.

Izložba je bila postavljena u Galeriji Bosanskog kulturnog centra, a sama postavka urađena u kvalitetnom printu i postavljena u ramovima formata 50 x 70 cm što je činilo do sad najkvalitetniju foto postavku u ovim prostorima, za što su od mnogih izrečene povale.

Izložba je na otvaranje privukla nešto značajniji broj posjetitelja koji su ipak u "doba korone" odvojili vrijeme za ovaj jedinstveni kulturni doživljaj.

Prisutnima se prvo obratio Ozren Božanović, predsjednik A-UFBiH, koji je prisutno podsjetio na jubilej organizacije te dao osnovne napomene vezane za postavke izložbi koje ga obilježavaju.

Nakon toga riječ je uzeo Zlatko Dukić, poznati književnik i novinar, koji je otvarajući ovu izložbu fotografija, u prigodnom tekstu koga je nazvao "Ogledalo talenta, znanja i vještine" između ostalog je istakao: "Malo koje udruženje, asocijacija ili organizacija u nas se, kao Asocijacija za umjetničku fotografiju Bosne i Hercegovine, može pohvaliti da postoje 110 godina. S prekidima u aktivnosti, za koje nije kriva – pogotovo u tri rata,

koja su, u međuvremenu, preorala i u crno zavila ove prostore – Asocijacija je dobacila do početka 12. decenije svog rada i do toga da se pokazala jačom i vještijom od svih prepreka, problema, barikada i, napose, nerazumjevanja, koje nije nikakvo čudo uz u nas tako raskošno razgranat primitivizam.

Ali, ostavimo to po strani. Posvetimo se onome što je vrednije, ljepše i plemenitije – retrospektivnoj izložbi "Savremena bosanskohercegovačka fotografija", kojom nas Asocijacija večeras časti u Tuzli.

Uz nemali napor – da iz obilja kvalitetnih radova, nastalih u samo deset proteklih godina, selektor Dragan Prole je za ovu posebnu priliku pažljivo odabrao samo 35 radova s potpisom 25 autora. Dakle, jedna vrsta reprezentativne ponude, koja je takva kakva je, samo naoko skromna, i zbog nenormalnih prilika, izazvanih pandemijom korone, a i zato što su te prilike objektivno morale uticati na nešto manji radni, motivacijski i stvaralački e-

lan umjetničkih fotografa u cijeloj našoj zemlji.

Rukovođen kriterijima, u čiju vrijednosti, objektivnost i postojanost se vrlo lako uvjeriti, selektor se potrudio da, iako to nije bilo nimalo lako, napravi izbor radova koji i najrječitije i najubjedljivije govore o onome čime se danas može pohvaliti umjetnička fotografija – tačnije : što je kvalitet stvaralaca u toj oblasti – u Bosni i Hercegovini.

U vješto dokučenom miksu pejsaža, prirodnih atrakcija, detalja spomenika kulture i drevnih i novijih arhitektonskih vrijednosti, plus nezaobilazan i za umjetničke fotografije vječan i – zazov – ljudski portret, izložba je ogledalo ne samo bogatstva, dragocjenosti i kvaliteta, koje valja naglasiti i afirmisati u ovoj oblasti.

Ona je, u isto vrijeme, pečat upornosti, istrajnosti i nepoderivosti onih, koji su naoružani talentom, znanjem, vještinom i stvaralačkim nemirom, bez čega – kao što svi znamo – nema nijedne, pa ni umjetnosti fotografije.

Dovoljan je iole pomniji pogled na izložene rade, pa da se uoči tendencija uspješnog praćenja savremenih tokova, pravaca i dometa umjetničke fotografije u Evropi i svijetu. Uz to ide i evidentna, takođe lako uočljiva tehnička perfekcija i umijeće korištenja bezgraničnih mogućnosti novih kamera. U oči, zatim, pada vješto komponovanje sadržaja fotografija, s naglašenom harmonijom detalja i opštih mjesta, sa diskretnim akcentiranjem pojedinosti i uopštavanjem univerzalnih, svima razumljivih vrednota.

Tu i tamo se, čak, može steći osjećaj "izuvenosti iz cipela" pred radovima – a namjerno ne navodim nijedan rad i nijednog autora, da ne bih bio proglašen pristrasnim ili da nekoga favorizujem – u kojima se autorско posjedovanje nerva za fiksiranjem izabranog sadržaja i fokusiranje privlačnog predmeta, na spontan način pretvara u posve originalan doživljaj i ugođaj.

Posebno je zanimljiv, pa zato vrijedan, odnos prema bojama i sjenkama. Korištenje mogućnosti kolor-fotografije, uz sve dodatne tehničke alate i sredstva, u vještim rukama vodi do predvorja savršenstva. Još korak fali da se iz tog predvorja kroči u srž savršenog. Istovremeno, međutim, iskušani i dokazani majstori ne zaboravljaju – niti joj okreću leđa, jer znaju šta ona sve može – na crno-bijelu fotografiju.

Osobito o portretima kada je riječ. Drevna istina o tome da istinski zaljubljenici, potvrđeni i dokazani stvaraoci, koliko god da se okrenu koloru, ipak nikad neće zanemariti crno-bijelo stvaralaštvo – i ovog puta se potvrđuje. To je,

dakako, urodilo plodom, o čemu, kako tradicija nalaže, najbolje govore neopisivo upečatljivi portreti na ovoj izložbi.

Kada se ovome doda predanost stvaralaca kombinaciji tehnika i sredstava u dočaravanju pejsaža u različita godišnja doba, u približavanju prirodi i prirode nama kroz zanimljive prizore, detalje, objektivom ulovljene igre sjenki i vertikala, odnos dijelova i cjeline, materijalizovana funkcija boje i bjeline – onda je slika kompletnejša, a ugođaj koji doživljavamo ovom izložbom, još vredniji i veći.

Što je, svakako, bio cilj Asocijacije za umjetničku fotografiju BiH i organizatora ove smotre savremene bosanskohercegovačke umjetničke fotografije. Cilj je, suvišno je reći, u potpunosti ispunjen, a oni kojih ovdje večeras nema, nisu svjesni koliko gube.

Ovaj plemeniti prostor kulture i umjetnosti u tuzlanskom BKC-u, večeras je, zbog svega toga, oplemenjen novim medaljonom u njegovom neumornom i bogatom radu, a za mogućnost i priliku da izložbu proglašim otvorenom – mora reći da su mi veliko zadovoljstvo i privilegija."

Na kraju treba istaći da je dostojanstveno i skromno organizованo otvaranje ovaj puta privuklo je više publike ali i više sredstava informisanja nego što je to inače slučaj, pa su tako i prilozi o izložbi bili objavljeni na više portala i u skoro svim relevantnim elektronskim medijima. Šteta je jedino što ova izložba jedinstvena po onome što prikazuje i onome kako je prikazana nije inicirala da se u printanim medijima pojavi tekst o izložbi koji ne bi bio samo vijest.

IMPRESSUM

FotoPress je press dodatak časopisu Foto Info koji registrovan kod Ministarstva pravde Federacije BiH pod rednim brojem 653 od 06. 02. 1997.g.

FotoPress uređuju članovi foto kino klubova, foto grupa i sekcija.

www.fotobih.ba - Kontakt e - mail adresa : fotosavezbih@gmail.com